

Nr 112.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Kristianstad, *om anslag till svenska brandkårernas riksförbund.*

I skrivelse till Kungl. Maj:t av den 31 aug. 1929 har Svenska Brandkårernas Riksförbund gjort anhållan, att Kungl. Maj:t ville hos 1930 års riksdag utverka ett anslag av statsmedel för budgetåret 1930—1931 till förbundets verksamhet av 5,000 kronor, varav 1,000 kronor skola utgå som bidrag till förbundets tidskrift.

I årets statsverksproposition föreslås emellertid i stället för begärda anslag åt Riksförbundet å 5,000 kronor endast ett belopp av 1,000 kronor att utgå i form av ett bidrag till utgivande av förbundets tidskrift. Departementschefen angiver såsom orsak till den sålunda företagna högst avsevärda nedläggningen, att det är i främsta rummet ett brandförsäkringsanstalternas intresse att lämna understöd till förbundets verksamhet, men erkänner dock, att Riksförbundet har en viktig uppgift på brandskyddsarbetets område.

Förbundets ändamål är, som det står i dess stadgar, att verka för utvecklingen av ett ordnat och betryggande brandväsen i vårt land, särskilt å dess landsbygd.

Att ett sådant arbete är av behovet påkallat torde var och en inse, då ju eldens härjningar åsamka vårt land årliga brandskadeförluster till det väldiga beloppet av 30 å 40 miljoner kronor och att allt för ofta även människoliv gå förlorade vid dessa härjningar, framför allt vid eldsvådor som inträffa å orter med inga eller otillfredsställande anstalter för eldsläckning. Att även inom mindre samhällen uppkalla befolkningen till ett i möjligaste mån verkningsdugligt självförsvar mot sådana olyckor samt förhjälpa till upprättande av ändamålsenlig organisation och brandsläckningsmateriel lär för visso få erkännas vara en för hela landet synnerligen angelägen uppgift, ett verkligt statsintresse. Talrika hänvändelser till förbundets expedition och konsulenter vittna också därom, att man på skilda håll behöver detta hjälporgans medverkan vid ordnande av brandväsende eller därmed sammanhängande frågor. Även länsstyrelserna hava stor nytta av Riksförbundets verksamhet, ty det torde icke vara för mycket sagt, att brandkårsförbundet med dess verksamhet över huvud taget för länsstyrelserna utgör ett synner-

ligen värdefullt hjälporgan, när det gäller att inom de mindre samhällena i handling omsätta dessa myndigheters ämbetsåliggande att befordra ett effektivt brandväsende. Om sålunda förbundets verksamhet oförtydligt motsvarar ett omfattande samhälleligt behov, vilket steg för steg ökas, så äro däremot förbundets resurser att fylla dessa växande krav tyvärr allt för knappa.

Visserligen hava en del brandstodsinsrättningar lämnat bidrag till förbundets verksamhet, men en avsevärd del av det blygsamma belopp, som i den synnerligen sparsamt beräknade kalkylen över förbundets oundgängliga medelsbehov avsetts till upplysningsverksamhet och nybildning av brandkårer samt upprätthållande av dessas effektivitet, har icke kunnat uppbringas. Det är således icke möjligt att med nuvarande tillgångar fullt utnyttja den organisation, som nu dock skapats och befunnis väl motsvara sin uppgift och detta inom områden, där verksamheten utan fråga skulle kunna åstadkomma avsevärt ökade resultat.

Då det således torde möta stora svårigheter för Riksförbundet att utan det begärda anslaget fylla sin landsgagneliga uppgift får jag hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att till Svenska Brandkårernas Riksförbund bevilja för budgetåret 1930/1931 ett extra anslag av 5,000 kronor såsom bidrag till förbundets verksamhet.

Stockholm den 21 januari 1930.

Joh. Nilsson
i Kristianstad.
